

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

Learning achievements and english reading skill of secondary 3 students by the use of teaching methods of semantic mapping and sq4r

สรเดช บุญประดิษฐ์¹ ธนินาฏ ณ สุนทร² ชุตินาฏ วัฒนศิริ³

Sorradaet Boonpradit¹ Thaneenart Na-Soonthorn² Chutima Wattanakeeree³

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Master degree of Education in Master of Education (Curriculum and Learning Management),

Accepted by The College of Philosophy and Education, Saint John's University

E-mail: sorradaetboonpradit@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: medtanee@stjohn.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัยปรัชญาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

College of Philosophy and Education, Saint John's University E-mail: chvata@rpu.ac.th

Received: January 7, 2020; Revised: January 24, 2021; Accepted: February 21, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R 4) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R 5) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย 6) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 2 ห้อง รวม 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 30 ข้อ 4) แบบทดสอบวัดทักษะในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และสถิติทดสอบ t – test independent และ t – test dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5) การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน , ทักษะการอ่านจับใจความ , การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย , การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

Abstract

The objectives of this study were 1) To compare learning achievement between learning management by using the semantic chart reading skills and SQ4R reading skills teaching; 2) To compare learning achievement, before and after learning by using the semantic chart reading skills teaching; 3) To compare learning achievement, before and after learning by using the SQ4R reading skills teaching; 4) To compare reading comprehension skills in English of the students between using the semantic chart reading skills and SQ4R reading skills teaching; 5) To compare reading comprehension skills in English, before and after learning by using the semantic chart reading skills teaching; and 6) To compare reading comprehension skills in English, before and after learning by using the SQ4R reading skills teaching. The sample group were students in Secondary 3 in the first semester of the academic year 2019 at Suraobanrai School, Bangsaothong District, Samutprakan Province, consisting of 2 rooms, totaling 60 people, which were acquired by using the classroom method as a random unit. The research instruments were 1) English Reading Learning Management Plan by using 5 semantic chart reading skills teaching plans, 2 hours each plan. 2) English Reading Teaching Management Plan by using 5 SQ4R reading skills teaching plans, 2 hours each plan. 3) The English Achievement Test, multiple choice type, 4 choices, amount 30 items. 4) Test of reading comprehension skills in English, amount 20 items. Statistics used in data analysis were the arithmetic mean, standard deviation (S.D.), the reliability of the test and the t-test independent test. The results of the study were as follow: 1) The learning achievement of students using the semantic chart reading and the SQ4R reading skills were not significantly. 2) The learning achievement of students using the semantic chart reading skills after learning was higher than before learning, statistical significance at the .05 level. 3) The learning achievement of students using the SQ4R reading skills after learning was higher than before learning, statistical significance at the .05 level. 4) Reading comprehension skills in English teaching of students using the semantic chart reading skills and those using the SQ4R reading skills were not significantly. 5) Reading comprehension skills in English teaching of students using semantic chart reading after learning was higher than before learning, statistical significance at the .05 level. 6) Reading comprehension skills in English of

students using the SQ4R reading skills after learning was higher than before learning, statistical significance at the .05 level.

Keywords : Learning Achievements, English Reading Skill, Semantic Mapping, SQ4R

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนต้องเรียน โดยถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้นั้น จะต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจากทักษะทั้ง 4 ทักษะข้างต้น ทักษะการอ่านนั้นถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการอ่านคือเครื่องมือการแสวงหาความรู้ การมีทักษะในการอ่านที่ดีจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนในวิชาต่าง ๆ ได้ดี ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนจึงถือเป็นสิ่งที่สำคัญ และเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สาลี รักสุทธี (2553) ที่ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านจะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้นและยังส่งผลต่อทักษะการฟัง การพูด และการเขียน อีกทั้งยังสามารถช่วยในการพัฒนาความรู้ ความคิด การแก้ไขปัญหา การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัวในสังคมได้ ทักษะการอ่านจึงถือเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝน นอกจากนี้ พิมพ์ศร เลี่ยมพรมราช (2558) ยังได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านถือเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญพอ ๆ กับทักษะอื่น ๆ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับการแสวงหาความรู้ อีกทั้งในปัจจุบันความเจริญและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีได้ถูกพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็วและง่ายมากขึ้น สิ่งสำคัญที่สุดและมีความจำเป็นต่อการรับรู้ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ คือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งซึ่งช่วยให้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี และนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อัจฉรา ประดิษฐ์ (2550) ที่ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ เป็นรากฐานของการศึกษาที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว และกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

การอ่านจับใจความถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน ไม่เพียงแต่อ่านออกหรืออ่านได้เท่านั้น แต่ยังคงต้องสามารถบอกได้ คิดได้ ว่าเรื่องที่ได้อ่านนั้นเป็นอย่างไร ผู้เขียนต้องการที่จะสื่ออะไรกับผู้อ่าน การอ่านจับใจความที่ได้ผลดีจะส่งผลให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการเรียน การฝึกฝนการอ่านจับใจความอยู่เสมอจะทำให้ผู้อ่าน อ่านหนังสือเป็น นอกจากนี้ วรณิษฐ์ จอมกลาง (2557), เพียงดาว ไชยสาร และ ปรีณ ทนันชัยบุตร (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อคนทุกคนเพราะสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถอ่านหนังสือได้ แต่พบได้ว่านักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน และไม่ชอบอ่าน ซึ่งสาเหตุหลัก ๆ อาจะมาจากการที่นักเรียนได้รับข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มีความสะดวกสบายต่อการเรียนรู้ และรับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนจึงให้ความสนใจมากกว่า จึงทำให้นักเรียนสูญเสียเวลาที่จะอ่านหนังสือไป และท้ายที่สุดคือนักเรียนขาดการปลูกฝังนิสัยด้านการอ่าน อันส่งผลให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านในลำดับต่อมา คือ นักเรียนส่วนมากประสบปัญหาการอ่านจับใจความ เนื่องจากอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถที่จะสรุปหรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยค่อนข้างต่ำ และไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องได้รับการแก้ไขและการพัฒนาอย่างเร่งด่วน อีกทั้งผลการวิจัยของ ศศิภาณุจน์ ชีณอม (2553) และพัชราวรรณ จันสม (2560) ยังระบุว่า นักเรียนมีความสามารถและความชำนาญในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ระดับต่ำ ถึงแม้ว่านักเรียน

ส่วนใหญ่จะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ประถมมาแล้วก็ตาม นักเรียนส่วนใหญ่ก็ยังไม่สามารถที่จะจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียด และตีความของเรื่องที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีลักษณะฟังไม่เข้าใจ ฟุดไม่เข้าใจ อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น และไม่ชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎา ทับเทศ (2556) ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่มีประสบการณ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ขาดทักษะ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่มีพื้นฐานด้านคำศัพท์ โครงสร้างของเรื่องที่อ่าน และมองไม่เห็นภาพรวมของการอ่านแต่ละครั้ง และบางครั้งเนื้อหาที่อ่านอาจมีความยากเกินไปกับความสามารถของนักเรียน จนส่งผลให้อ่านแล้วไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดของตนเองได้ อีกทั้งในบางครั้งเรื่องที่อ่านนั้น เป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจและไม่มีความทันสมัย จึงทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะอ่าน ปัญหาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ ซึ่งพบว่า นักเรียนใช้เวลาในการอ่านนาน โดยนักเรียนใช้เวลานานในการแปลคำศัพท์จากบทอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และเมื่อนักเรียนอ่านจบ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถาม หรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งส่งผลให้คะแนนในการสอบการอ่าน และคะแนนในการประเมินการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ

จากการที่นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านจับใจความดังกล่าว มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านจับใจความ และได้เสนอวิธีการสอนที่จะนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนไว้อย่างหลากหลาย เช่น การสอนโดยใช้การเล่านิทาน การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา การสอนโดยใช้คำถาม พัฒนาการคิด การสอนอ่านแบบแผนภูมิความหมาย การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นต้น

การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย เป็นวิธีการสอนทักษะการอ่านวิธีหนึ่งซึ่ง นิตยภัทร์ ธาราสุข (2558) ได้ให้ความหมายของการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิว่า การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายนั้น เป็นเทคนิคการสอนอ่านจับใจความของเรื่อง โดยการให้ผู้อ่านเขียนแผนภูมิความหมายเพื่อแสดงให้เห็นถึงใจความสำคัญและความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่าน มองเห็นขั้นตอนและเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นลำดับซึ่งส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น จดจำเรื่องได้นานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน โดย สุภรัตน์ สท้านพล (2554) และ วัชนันท์ เฟงสุข (2560) ได้ศึกษาการใช้แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจง่ายขึ้นซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่พัฒนามาจากการสอนอ่านแบบ SQ3R ที่โรบินสัน (Robinson) ได้เสนอไว้ และต่อมาในปี 1984 วอลเตอร์ พอค เสนอวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R โดยมีการเพิ่มขั้นตอนบันทึก (Record) หลังจากให้นักเรียนได้อ่านบทอ่าน และเปลี่ยนขั้นตอน การทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) ซึ่ง กานต์ธิดา แก้วกาม (2559) ได้ให้ความเห็นว่า SQ4R เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่อ่านได้เร็วขึ้นสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ดี อีกทั้ง กมลพร สิบหมู่ และ ศิวพร ภูพันธ์ (2562) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบ SQ4R เป็นกลยุทธ์หนึ่งในการสอนการอ่านซึ่งทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านได้เพราะมีการใช้คำถาม ซึ่งการตั้งคำถามจากการอ่านสามารถทำให้สรุปประเด็นหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย และวิธีการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ต่างมีความสามารถทางการอ่านที่สูงขึ้น และน่าจะนำมาใช้พัฒนาการอ่านจับใจความในวิชาภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย และการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถและทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R
5. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย
6. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

สมมติฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
5. การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
6. การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และสามารถนำทักษะการอ่านจับใจความไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

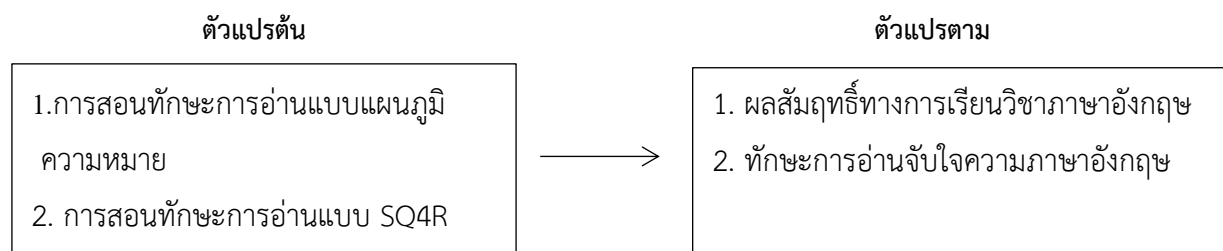
ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 โรงเรียน รวมจำนวน 311 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่ ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนห้องละ 30 คน รวม 60 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง และสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งใช้เนื้อหาบทความจำนวน 5 เรื่องดังนี้ 1. The Octopus 2. The Will to Learn 3. Animals from Different Places 4. Fruit from Asia 5. People's Favorite Foods

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวัดความสามารถของผู้เรียนด้านการจับใจความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง
4. แบบทดสอบวัดทักษะในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ (Reading test) จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้วัดทักษะในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา มาตรฐาน และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 คัดเลือกเนื้อหาจากแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนได้ โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนของคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และความสามารถของผู้เรียน รวมถึงศึกษาการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษาหลักการและวิธีการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายของ Sinatra และวิธีการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ของ Walter Pauk รวมถึงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.60-1.00 คิดโดยเฉลี่ยค่า IOC อยู่ที่ 0.93

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.60-1.00 คิดโดยเฉลี่ยค่า IOC อยู่ที่ 1.00

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านบทความภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษามาตรฐาน และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านบทความภาษาอังกฤษ และสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 เก็บไว้ และไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.70 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.80 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 จากนั้นคัดข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ โดยเลือกข้อที่ได้ค่าอำนาจจำแนกสูงไปใช้จริง

2.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านบทความภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 เก็บไว้ และไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.10-0.70 และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 จากนั้นคัดข้อสอบให้เหลือ 20 ข้อ โดยเลือกข้อที่ได้ค่าอำนาจจำแนกสูงไปใช้จริง

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเลือกแบบใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ของโรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่จำนวนนักเรียนห้องละ 30 คน ที่กำลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

2. สร้างความเข้าใจ ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการดำเนินการทดลองวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre- test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

4. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้เนื้อหาและใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post- test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

6. ตรวจสอบคะแนนการทำแบบทดสอบ และนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R โดยใช้สถิติ T-test แบบ Independent Sample ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนทักษะ การอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

กลุ่มเป้าหมาย	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
แบบแผนภูมิความหมาย	30	16.67	4.35	1.84	.219
แบบ SQ4R	30	14.73	3.72		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ระหว่างการสอน 2 วิธี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้สถิติ T-test แบบ Dependent Sample ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	30	6.03	1.99	-21.06*	.00
หลังการทดลอง	30	16.67	4.35		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายโดยมีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 6.03 และหลังทดลองเป็น 16.67 โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น 10.64 และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย ของนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้สถิติ T-test แบบ Dependent Sample ตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	30	6.37	2.20	-21.40*	.00
หลังการทดลอง	30	14.73	3.72		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลองโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 6.37 และหลังทดลองเป็น 14.73 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.36 และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างการใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนและหลังการทดลองจำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้สถิติ T-test แบบ Independent Sample ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างการใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R

ผลการทดลอง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
แบบแผนภูมิความหมาย	30	10.43	2.78	.258	.186
แบบ SQ4R	30	10.23	3.21		

จากตารางที่ 4 พบว่า การทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการสอน 2 วิธีไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีผลการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายโดยใช้สถิติ T-test แบบ Dependent Sample ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	30	4.66	2.13	-15.31*	.00
หลังการทดลอง	30	10.43	2.78		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 5 พบว่า การทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยการใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายโดยมีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 4.66 และหลังทดลองเป็น 10.43 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 5.77 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R โดยใช้สถิติ T-test แบบ Dependent Sample

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R

ผลการทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	30	4.17	2.43	-15.82*	.00
หลังการทดลอง	30	10.23	3.21		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 6 พบว่า การทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยการใช้การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 4.17 และหลังทดลองเป็น 10.23 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 6.06 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาที่ปรากฏออกมาดังกล่าวนี้นี้เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและการจัดการเรียนการสอนการอ่านแบบ SQ4R มีเนื้อหาเดียวกัน และมีขั้นตอนแต่วิธีในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ที่คล้าย ๆ กัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย จะมีการเรียนรู้โดยการแยกใจความสำคัญผ่านการทำความเข้าใจความหมายตามแนวคิดของ Sinatra (สุภรัตน์ สท้านพล, 2554 อ้างถึง Sinatra, 1986) และนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R จะมีการเรียนรู้โดยแยกใจความสำคัญผ่านกระบวนการที่เป็นขั้นตอน 6 ขั้นตอนที่เป็นระบบตามแนวคิดของ Walter Pauk (กานต์ธิดา แก้วงาม, 2556 อ้างถึง Walter Pauk, 1984) ซึ่งการสอนการอ่านทั้งสองรูปแบบต่างมีลักษณะที่คล้ายกันคือ มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยการจับใจความสำคัญของบทความภาษาอังกฤษได้อันส่งผลไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ ผุสดีพร จันทาใหม่ (2551) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ผังความสัมพันธ์ของความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ผังความสัมพันธ์ของความหมาย ผลการวิจัยปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ผังความสัมพันธ์ของความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ และนอกจากนี้พบว่าผลของการใช้ผังความสัมพันธ์ของความหมายทำให้ผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้จำนวน 25 % และพิบูลย์ ตัญญบุตร (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความคิดเห็นของนักเรียนโดยภาพรวมพึงพอใจมากที่สุด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาที่ปรากฏออกมาดังกล่าวนี้นี้เป็นเพราะ การสอนการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย เป็นการสอนการอ่านจับใจความโดยประยุกต์วิธีการและขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายตามแนวคิดของ Sinatra (สุภรัตน์ สท้านพล, 2554 อ้างถึง Sinatra, 1986) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการที่เป็นระบบ ผูกให้นักเรียนได้คิด ผูกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและความรู้ ผ่านกระบวนการคิดและกิจกรรม ครูเพียงชี้แนะ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้ตามจุดประสงค์ นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ได้ร่วมการอภิปรายกลุ่มแล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด เข้าใจสามารถจับใจความสำคัญของบทความที่อ่านได้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นกมล สันธิศิริ (2551) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควายวิทยา อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ด้วยการสอนโดยใช้แผนภูมิความหมาย กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 36 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านควายวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนภูมิความหมายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaime Leigh Berry (2011) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้แผนผังมโนทัศน์ การตั้งคำถามของนักเรียนและความสัมพันธ์กับการอ่านออกเสียงในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์

ด้วยการใช้แผนผังโน้ตสโนว์กับการตั้งคำถามและการอ่านออกเสียงที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าทั้งสองวิธีการสอนมีผลไม่แตกต่างกันแต่การสอนด้วยแผนผังโน้ตสโนว์ช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาที่ปรากฏออกมาดังกล่าวนี้นี้เป็นเพราะ การสอนการอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนการอ่านจับใจความ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน และเป็นระบบ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม สามารถหาคำตอบ จากสิ่งที่โจทย์ถามได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ด้วยตัวนักเรียนเอง นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญอย่างรวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ กานต์ธิดา แก้วงาม (2557) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับ วิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอน แบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายชล ปิ่นชัยมูล (2555) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R หลังการสอนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. จากการเปรียบเทียบการอ่านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิ ความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ สรุปได้ดังนี้

จากการทำกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนจะพบว่า นักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เป็นระบบ เป็นขั้น เป็นตอนจากการทำกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนทั้งการสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายที่นักเรียนจะมีการเรียนรู้บทความที่ได้อ่านที่เป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากนักเรียนได้อ่านเรื่องทั้งหมดและสรุปใจความสำคัญ จากนั้นจึงสรุปและ แยกจัดกลุ่มหัวข้อ และแนวคิดที่ได้จากการอ่าน จากนั้นหารายละเอียดมาประกอบและสนับสนุนหัวข้อต่าง ๆ และสรุปสิ่งที่ได้ จากบทความที่ได้อ่าน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น อันนำไปสู่การมีทักษะที่ดีในการอ่าน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ดังผลงานการวิจัยของ สุภรัตน์ สหกันพล (2554) ที่ได้ศึกษาการใช้ แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการใช้แผนภูมิ ความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R พบว่า นักเรียนจะมีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เป็นระบบเช่นกัน เป็นขั้นเป็นตอนจากการจัดการเรียนการสอนที่ครูนำ การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R จะมีขั้นตอนเริ่มจากการให้นักเรียนได้อ่านอย่างคร่าว ๆ (Survey) เพื่อสำรวจหาใจความ สำคัญของเรื่องที่อ่าน จากนั้นจะเป็นการตั้งคำถาม (Question) โดยเปลี่ยนจากใจความสำคัญของเรื่องเป็นคำถาม จากนั้นให้ นักเรียนได้อ่านบทความซ้ำอีกเพื่อหาคำตอบโดยละเอียด (Read) แล้วให้นักเรียนได้จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ (Record) ต่อจากนั้นให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเล่าเรื่องราวจากข้อมูลที่ได้อ่านบันทึกไว้ผ่านการเขียนหรือพูด (Recite) และขั้นสุดท้าย

คือนักเรียนได้รู้จักการแสดงความคิดเห็นของตนเองจากบทความที่ได้อ่าน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น อันนำไปสู่การมีทักษะที่ดีในการอ่านที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐมน วงศ์ทาทอง (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิควิธีสอนอ่านแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 27 คน ของโรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร) ตำบลสวนหลวง อำเภอกะทุมแบน จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) มีแบบแผนการวิจัยแบบ One Shot Case Study ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิควิธีสอนอ่านแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่หนองพะอง (ทับทองวิทยาคาร) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

5. จากการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายมีทักษะในการอ่านที่ดีขึ้น ดังผลที่ปรากฏหลังทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Attayib Omar (2015) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านโดยใช้แผนผังมโนทัศน์แผนภูมิความหมายด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า การอ่านโดยใช้แผนผังมโนทัศน์แผนภูมิความหมายด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ผลดี และเป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่จะนำมาสอนนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของดุขี นานาหาร (2553) ที่ได้พัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ผลสรุปว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้การวัดทักษะของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

6. จากการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 จากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะในการอ่านที่ดีขึ้น การสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ผู้วิจัยได้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทอ่าน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการอ่าน ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติทุกขั้นตอนด้วยตนเอง การให้กำลังใจ การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นกับการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง และนักเรียนได้ตระหนักว่าตนก็สามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ จากการสอนดังกล่าว จึงส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความที่ดีขึ้นหลังจากการสอน ดังผลที่ปรากฏหลังทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hasibuan (2010) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ SQ4R และ Accelerate กับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับ

การสอนโดยใช้รูปแบบของ SQ4R มีความสามารถในการอ่านที่ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Accelerate และสอดคล้องกับงานวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธ์-รัตน์ สวัสดิกุล (2553) ที่ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความด้วยวิธีการ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีการ SQ4R ทำให้ทักษะและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการใช้ชุดการสอนสูงขึ้นกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อีกทั้งผลการวิจัยของ จิราพร หนูลาย (2550) ที่ได้ศึกษาถึงผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโหละหาร จังหวัดพัทลุง พบว่าผลการศึกษาเป็นดังนี้ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่าก่อนได้รับการสอนและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ บำเพ็ญ มาตราข (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก็ยังพบผลการวิจัยว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมด้านการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สูงกว่าเกณฑ์เป็นไปตามสมมติฐานและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจับใจความอยู่ในระดับมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผลการวัดทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยผลครั้งนี้พบว่า การสอนทักษะการอ่านโดยใช้แผนภูมิความหมายและการสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ส่งผลโดยตรงต่อนักเรียนทั้งในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สามารถนำกิจกรรมไปใช้ในการเรียนการสอนได้
2. ควรมีการเสริมแรงทางบวก โดยการให้คำชมหรือรางวัล เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงกล้าแสดงออกในห้องเรียน และมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนในห้องเรียนมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ชั้นเรียนเกิดความสนุกสนานและน่าสนใจ
3. ในการจัดการเรียนการสอนควรมีการทบทวนบทเรียน เพื่อเป็นการฝึกวิเคราะห์ห้วงวิเคราะห้และแสดงความคิดเห็น ควรแนะนำให้นักเรียนได้วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสมและไม่แสดงความคิดเห็นนอกกรอบประเด็น โดยครูอาจให้การแนะนำอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยนี้ไปศึกษาวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรมีการนำรูปแบบงานวิจัยนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการอ่านจับใจความ

เอกสารอ้างอิง

- กมลพร สิบหมู่ และ ศิวะพร ภูพันธ์. (2562). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อเพิ่มผลลัพธ์การอ่านจับใจความนักเรียน : การวิเคราะห์ห่อภิมาน. วารสารการวัดผลการศึกษา. 36 (100). 150-159.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กานต์ธิดา แก้วกาม. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 7 (3). 43-56.
- จิราพร หนูลาย. (2551). ผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโละหาร จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ณฐมน วงศ์ทาทอง. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิควิธีสอนอ่านแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร. 9 (26). 223-236.
- ดุขฎี นานา. (2553). การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย). Veridian E-Journal. Silpakorn University. 8 (2). 655-668.
- นภดล สันติศิริ. (2551). การศึกษาความเข้าใจ และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนโดยใช้แผนภูมิความหมาย. ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- พัชรวรรณ จันสม. (2560). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบ เอส คิว โฟร์อาร์ (SQ4R) และ เค ดับเบิลยู แอลพลัส (KWL-Plus). วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 14 (1). 257-270.
- พิบูลย์ ตัญญบุตร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบSQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 8 (1). 312-327.
- พิมพ์ศฯ เลี่ยมพรมราช. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบ Times Readings และการศึกษาพฤติกรรมโดยใช้กราฟศึกษาพัฒนาการทักษะการอ่านด้วยการประเมินด้วยตนเอง กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน. วารสารการวัดผล การศึกษา. 32 (91). 58-69.
- เพ็ญดาว ไชยสาร และ ปรีณ ทนชัยบุตร. (2560). การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ DR-TA ร่วมกับแผนภูมิความหมาย. วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. 11 (4). 88-97.
- ผุสดีพร จันตาใหม่. (2551). การใช้กิจกรรมผังความสัมพันธ์ทางความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- รัชฎา ทับเทศ. (2556). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 28 (1). 122-133.
- โรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่ (2553). หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2553. สมุทรปราการ: ม.ป.ท.
- วรณินต์ย์ จอมกลาง. (2557). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้แผนผังเวนน์ร่วมกับวิธีการสอนแบบอุปนัย. ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชานันท์ เฟ่งสุข. (2560). การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดในวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และเจตคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 4 (3). 72-79.
- ศศิกาญจน์ ชีณอม. (2553). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา(รูปแบบที่1)ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนเดิม. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 11 (1). 132-143.
- สายชล ปินชัยมูล. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุภรัตน์ สท้านพล. (2554). การใช้แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำลี รักสุทธี. (2553). คู่มือแก้ปัญหาการสอน การอ่านและการเขียนให้ได้ผลดี. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาการศึกษา.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2550). ขวนเด็กไทยให้เป็นนักอ่าน(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- Attayib Omar (2015). Improving reading comprehension by computer-based concept maps: a case study of ESP students at Umm-Algura University. British journal of education 3.
- Jaime Leigh Berry (2011). The Effects of Concept Mapping and Questioning on Students' Organization and Retention of Science Knowledge While Using Interactive Read- Alouds. Texas A & M University.